

har erklæret i det Tilfælde, som vedkommer mig selv. Det er ikke godt at komme bort fra, men det er Noget, vi skulle hort fra. Det er naturligt, at Folket har denne Ret, og enhver communal Autoritet og enhver Embedsmand maa komme til at løse sig fra den Fordom, at han ikke kan taale nogen Indblanding deri, for at han derved kan vinde Tillid og Kraft. Der er et Punkt, jeg skal anføre til Støtte for, hvad den ærede 6te Landstingsmand for 6te Kreds (Bloug) og den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kreds (Strøm) allerede have bemærket, det er nemlig, at det Tidrum, der er forløbet, siden dette Lovforslag i en anden Form blev indbragt, er saa stort, at Spørgsmaalet om Lovens Dnsfelighed eller ikke er drøftet i mangfoldige Kredse. Det er bitterligt, at Embedsmænd have været med at indbringe Loven, der, saavidt mig bekjendt, blev næsten eenstemmig vedtaget i Folkethinget, og der er Embedsmand, som sidde her, der styrke og støtte den. Jeg troer netop, det er fra den Side, at Bevidstheden om dens Ustydighed, Dnsfelighed og Gavnlighed skal søge sin Støtte. Jeg skal særdeles bede den høitærede Justitsminister om at tage under Overveielse, om ikke den Dnsstændighed taler for Loven, at Mange, som tidligere have været Modstandere af Loven, nu indsee dens Dnsfelighed og Gavnlighed.

Justitsministeren: Der er to ærede Rigsdagsmænd, som i Motiveringen af deres Mening have ladet indflyde den Øttring, at den af mig antydede Udvei ganske faldt sammen med det, hvorpaa Lovforslaget gik ud. For at forebygge enhver Misforstaaelse skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg, skjøndt jeg ikke kan erindre selve de Ord, hvormed jeg udtrykte min Tanke, dog er vis paa, at jeg tilstræffelig har betegnet, at vedkommende Embedsmænd og communale Autoriteter skulde instrueres om,

paa den af mig angivne Maade at meddele den fornødne Erklæring; men at jeg tillige betegnede, at det naturligtvis var, forsaavidt som Vedkommende ikke derved fandt Noget til Hinder i Henseende til den forsvarlige og tilbørlige Røgt af deres Funktioner, og tilføiede: det er jeg vis paa i Forbindelse dermed, at der i saa Fald vil være en Recurs for Vedkommende.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, der af følgende 10 Medlemmer: Frølund, Christensen, Pedersen, N. Hansen, Poulsen, D. Nielsen, P. Hansen, Foged, Lüders og Johannsen, var begjært foretaget ved Navneopraab, og blev da, som det af nedenstaaende Liste vil sees, vedtaget med 37 Stemmer mod 6.

Sa.

Boesen; Drejer; Jacobæus; C. Jørgensen; Lüttichau; Maddig; Milling; Moltke-Hvidtfeldt; Mosfin; F. Nielsen; D. Nielsen; Nørgaard; Pedersen; Poulsen; Rosenørn; Skeel; Strøm; v. Stöcken; Tang; Thalbitzer; Wesely; Beck; Bjerring; Borgen; Brockdorff; Carlsen; Christensen; Faurshou; Foged; Frandsen; Frølund; C. Hansen; N. Hansen; P. Hansen; Johannsen; Larsen; Lüders.

Nei.

Petersen; Simonh; Andree; M. P. Bruun; Dahlerup; Sesfen.

Fra værende.

A. W. Moltke; Bloug; Berthelsen; Brasch; Clausen; F. Jørgensen; Kirck; Lehmann.